

עוסק בפרשת פרה ואמור ר' אליעזר אמר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים, אמר לו משה רבינו ע"ה רבונו של עולם העליונים והתחthonים ברשותך אתה אומר הלכה מפי בשר ודם, אמר לו עתיד צדיק אחד בארץ לפתח פרשת פרה תקופה, אמר לו יחי רצון שיהיה זה מחלץ, אמר לו חירך מחלץ יוצאה שכן הוא אמר [פ"מ יט, ל] ושם האחד אליעזר.

הרבי מהר"ם טראני בס' צפנת פענח כתוב בשם רבו מהר"ר שלמה שאגיס ז"ל להפירוש הוא בשלמא אם היה ניתנת התורה ויהא [נקרא] שאתה אומר שמוועה מפי בשר ודם שהחכמים מחדשים, אבל העליונים מהם המלאכים והתחthonים שהם הצדיקים בשםיהם והتورה ברשותך מורתך היא עדין ואינה תורה חכם, והשיב לו הקב"ה עתיד צדיק אחד לפתח בפרשת פרה ולומר פרה בת שתיים כלומר ולא שלש, והוא מדרבנן גזירה שהוא תשחריר. והקשה דהא ליתא דאוריתא היא. ולא קושיא היא שרבינו שמישון ז"ל [פלס פ"ה מ"ה] במאמר פרה בת שתיים כתוב ב' פירושים, או דבת שתים ולא בת שלש, או אפילו בת שתים, עיין שם, ואם כן מה שהקשה לרבו אינה קושיא. והרב ז"ל פירש שהקושיא היא דכיון דאין הלכה כר"א דיחיד הוא, למה אתה אומר הלכה משמו. וקשה דכיון דכוונת משה רבינו ע"ה הוא מטעם שהוא היחיד, אם כן אין יrecht לשון מפי בשר

המשתאות ואמור שם דברי תורה קיבל שכר תלמוד לומר אך למחסור, תרי מיעוטי, לרמזו מ"ש [פנאלין קל]. כל האומר פסוק בבית המשותאות [בלא זמנו] מביא רעה לעולם, זו לא מביא שאינו טוב, וזהו אך, אלא מביא רעה, וזהו למחסור.

אוצר החכמה

או ירצה עם מה שאמרו ז"ל [פגיגת י'] הפורש מתלמידו למשנה שהוא אסור, אמר הכתוב אף על פי כן לא תאמר שכיוון שפירש מן התלמוד אלה אין לו שכר אף על המשנה שלומד כיון שבאותה שעה היה יכול ללימוד תלמוד שהוא עיקר, תלמוד לומר כל הדברים שאדם נושא ונוטן בהם דברי תורה יהיו משנהיות או הלכות נוטל שכר אף שאין שכרו כל כך כמו התלמוד שפירש ממנו, כי לפי שפירש מן התלמוד לא יפסיד שכר המשנה שלומד, יכול אף מי שפירש מן הלימוד לעסוק בדברי בטלה לא יפסיד שכר מה שלמד קודם, תלמוד לומר אך למחסור כמו שאמרו ז"ל מעות לא יכול לתקן [פגיגת ט]: זה [ש] שנה ופירש, ועוד אמרו [פמיטס מט]: שנה ופירש קשה מעם הארץ, והטעם זהה לא יכול לתקן עוד הלימוד, כמו ש[יומיל נט]. מיגמר בעתיקה קשה מחדתא.

מדרש רבה חותמת

דרשתי פה ירושלים חובי'ב שנת התל"ד פרשת פרה [טוקת, ט] במדרש כשעליה משה למרום מצאו להקב"ה שהיה

לגבוב ולנאות ועם כל זה אינם עושים והם
שייכי בתורה יותר ממלacci השרת, אבל
רבותו של עולם עדין לא ניתנה התורה
עליזונים שהם מלacci השרת ותחזונים שהם
הצדיקים עדין ברשותך ולא ברשות עצמו
שהם מוכרים במעשייהם ואין ברשות
עצמך, א"כ כך שייכי המלאכים עכשו בתורה
או יותר שהם משכילים יותר מבשר ודם, ואיך
אתה אומר שמוועה מפני בשר ודם ולא מפני
מלאכים שגם הם עוסקים בתורה, ופחד משה
שלא ילבשו קנאה מלאכי השרת עמו כמו
שאריע לו לבסוף, והשיב לו הקב"ה עתיד
צדיק אחד, פירוש עם מה שכתב מהררי
נמרם במאמר אלו ואלו דברי אלוהים חיים,
דאיך אפשר כיון שהוא מטהר וזה מטמא, ותירץ
שהדבר לא טוב מעצמו כמו שתובן מהפכו,
וכדי שיבין משה ההלכה הצד האמתי אמר
הקב"ה למשה בזה הדין יש הצד לטמא הצד
להיתר, ולא הכריע והגניח הדבר כפי מה
שיפסקו הרוב, נמצא שהוא זה דבר הקב"ה
ב生意, והוא עתיד הצד אחד בארץ שידבר דין
העגלת, ואם קודם שנולד לא אקדים לומר
הדין כמו זה, היום אומחר כשהחלוקת עליהם
יאמרו לו שקר אתה דובר, אבל כשאני מקדים
לומר הדבר בזה יאמר להם גם דברי אמר
הקב"ה, אמר לו משה רבינו ע"ה אם כן היה
די שתאמר דין שאתה שאמיר רבי אליעזר ולא
תזכיר שמו, מדוחורת גם כן שמו שמע מינה
שחביב הרבה בעיניך, יהי רצון שיהיה זה
מחלצי.

ותם דקאמר, מפי יחיד מיבעי ליה. ואני בעניי כתבתה בספר שמע שלמה ועוד לאלהה מלין.

ויש לדקדק מה שהקשו הראשונים וכי מי סני לומר דבר בשם אומרו עד שהוקשה הדבר למשה רביינו ע"ה. [ויעוז] וזה דקזוק דק כיוון אמר לפתח בפרשת פרה, מי תילה ודאי כל פתיחה היא תילה, דאטו בכל מקום שאומר ר' פלוני פתח, אומר פתח תילה. ותו מי בפרשת פרה תילה, ולא הווי ליה למימר אלא בפרשת עגלת תילה היא הפתיחה.

ויראה לי עם מה שאמרו בגמ' [צטט פט:]
כשקבל משה התורה אמר להם הקב"ה הchor
לهم תשובה למלאכיהם, וامر להם כתוב בתורה לא תרצח לא תנאך לא תגנוב וכו' אלו הדברים יש בהם ומה שייכות יש לכם בתורה,
וידעוע הוא שבשר ודם כشنשמתם למעלה
קודם באו לארץ הם כמלאכים ולא גוף
מורחחים במעשה ואין ברשות עצמן אוצר החכמה
כמלאכים, זה שהקשה רבש"ע בשלמא אם התחתונים שהם בשר ודם והיינו רבי אליעזר
שהיה נולד והוא ברשות עצמו שהאדם בעל
בחירה או לעסוק בתורה או לעסוק בהכלי
העולם ועם כל זה יצא צדיק אין מתקנאים העליונים שהם מלאכי השרת, למה תאמר
שמועה מפיהם ולא מפי מלאכים, לפי
שהצדיקים שהם ברשות עצם בעליבחירה
وعם כל זה בחרו לעסוק בתורה, יצדיק יותר
לומר שמועה מפיהם לפי שהם ברשות עצם

הקב"ה הקורא והוא המדבר, עכ"ל.

המאמר זהה אומר דרשו, יש לעיין בთלה דקדוק הלשון, דמלשון ולאדם לא קרא משמע דמקשה למה אמר ויקרא אל משה דמשמע ולא אחר, וכי לאדם לא קרא, ואחר כך אמר והלא כבר נאמר דמשמע דמקשה יתרו, ולא הויליה למיימר אלא והכתיב, לשון כבר לא יתכן.

ולזה ייל עם מה שאמרו פ"ק דיומא [ד]:
הקדים קרייה לדבר שלא יאמר אדם לחברו שום דבר אלא אם כן קוראו תלה, לימדר תורה דרך ארץ, זה מקשה כאן ויקרא אל משה למה הוצרך לכתוב ללמד דרך ארץ בכאן, ובשלמה אם לא מצינו במקום אחר קרייה, ניחא דהכא מלמדנו דרך ארץ, אבל כיוון שלאדם גם כן קרא וכתיב ביתה ויקרא, אם כן הלא כבר נאמר הדרך ארץ, ואמאי הוצרך

¹²³⁴⁵⁶⁷לכתבו בכאן פשיטה מק'זadam נפקא דקרא למשה קודם הדיבור. ותירץ בעצם ذאי לא כתיביה גבי משה, לא שמעיןן דרך ארץ לעלמא לאדם גדול שמדובר עם אחר שאינו גדול שצעריך לקוראו תלה שהוא גנאי לגדול להאריך, ושאני אדם שהוא אריס בעלמא ואין גנאי למלך לדבר עם אריסו יותר מדי פירוש לקוראו תלה, ואפילו למשה הוא אמיןא שלא קראו תלה קודם דבר לפי שהוא אדם גדול והוא גנאי למלך, או מן הטעם שכותב הרב יפה תואר דמי שהוא הדיות אפילו שיאריך עמו בדברים מתירא מלזלז את המלך, אבל מי

ומה שאמר לפתח בפרשת פרה ואמר גם כן תילה, יובן עם [מה] שפירש רבינו שמשון זיל בזאת המשנה [פלי פ"ל מ"ל] דפרה בת שתים, יש לפרש בת שתים וכ"ש בת ג', או בת שתים ולא בת ג', וככפי זה הפירוש [השני] ניחא דפתח רבי אליעזר בעגלת לעשות הקדמה שתבין דבריו דפירוש פרה בת שתים שאמר בעי למימר ולא בת ג', לכך פתח בעגלת כדי שתאמր פרה דומיא דעתלה, סיפא דומיא דרישא מה כשמאר עגלת בת שנטה הוי פירוש ולא בת שתים הכי נמי פרה בת שתים ולא בת שלש, וזהו פתח בפרשת פרה, כלומר דיבר קודם חכמים וגם עשה לפירוש פרה תלה אחת פירוש הקדמה אחת, זהינו שאמר קודם עגלת בת שנטה שהיא הקדמה שתבין פירוש דבריו כשיאמר בדיון הפרה בת שתים זהינו ולא יותר, וחrif ונכון.

ויקרא רבה א

דרשתי בירושלים טוב"ב שנת תgal'ה ותראה מלכותו. ויקרא רבה [ויקlein, ה] ויקרא אל משה, ולאדם לא קרא, והלא כבר נאמר ויקרא אלהים אל האדם, אלא אין גנאי למלך לדבר עם אריסו. וידבר ה' אליו עם נח לא דבר וידבר אלהים אל נח, אין גנאי למלך לדבר עם נקדוזו. ויקרא אל משה עם אברהם לא דבר, והכתב ויקרא מלאר ה' אל אברהם, אין גנאי למלך לדבר עם פונדק. ויקרא אל משה לא כ아버יהם שהמלך היה קורא וה' מדבר, ברם הכא